

Frei Tamás: Ez elment vadászni

2014 május 18. Flag

Szöveg méret

Mentés

-
-
-

- [0](#)

Még nincs értékelve

Mérték

A gyerekmondókára hasonlít. Ez elment vadászni, az lel?tte, ez hazavitte, az megette, és így tovább. Ez kirobbantotta az ukrán válságot, ez a gázcsapokkal fenyeget?zött, az kitermelte a palagázt, ez átküldte az óceánon, és... most épp nem tudjuk, hogy miképp is lesz tovább.

A globális világ bonyolult összefüggéseire aligha lehetne jobb példát találni, mint hogy lépésről lépésre miként is jutottunk az ukrán válsághelyzettől az amerikai acélimport drasztikus megugrásáig, és persze, hogy ez majd miképpen hat Kijevre, Moszkvára, Brüsszelle, végső soron pedig Budapestre.

Kezdjük a mondóka elején. Arra talán még sokan emlékeznek, hogy az ukrán zavargások kezdetén azonnal felvetődött Moszkva ártó szándékának a lehetőségé. Hogy Brüsszel, Berlin, de legfőképp Washington szerint a Kreml tudatosan kavarta az indulatokat, heccelte először a Krím félsziget, azóta pedig Kelet-Ukrajna orosz ajkú lakosságát. Ennek dacára nyugati részről a kezdetek óta csak óvatos szankciókat látunk, ímmel-ámmal bejelentett retorziókat, mert Európa gázfüggősége, az Oroszországtól vásárolt energiahordozók hatalmas mennyisége kiszolgáltatottá teszi a kontinenst.

A háttérben rögtön csendes lobbizás indult, hogy az amerikai kormány (miközben szankciókkal fenyegeti Oroszországot) tegye lehetővé az olcsó amerikai palagáz exportját Európába. Ez viszont már a mondóka bonyolultabb eleme. A washingtoni kormányra ugyanis egyszerre több irányból is nyomás nehezedik.

Egyrészt az európai szövetségesek stratégiai indokok miatt azt kérik tőle, hogy engedélyezze a cseppfolyós állapotban szállítható amerikai gáz eladását. Másrészt viszont az amerikai ipar képviselői ez ellen vehemensen tiltakoznak. Az amerikai termékek világpiaci versenyképességét ugyanis növeli az olcsó amerikai energia (körülbelül fele annyiba kerül, mint Európában). Ha politikai és védelmi okokból adnak bele Európának, akkor ezzel rontják az amerikai cégek pozícióit. Végső soron tehát amerikai munkahelyeket veszélyeztetnek. Ez pedig már belpolitika, amerikai időközi választások színpadán, satöbbi, satöbbi.

Mi legyen? Ezen vívódik már hetek óta az óceán túlpartján szinte mindenki, akire ott hallgatnak. Az egyik meglátta, a másik hazavitte bonyolult meséjébe közben beszálltak a környezetvédők is, mert ők eleve ellenzik a szerintük természetromboló palagáz-kitermelést. Obama elnök végül néhány koncesszió kiadásával a gázkitermelés növelése felé látszott elbillenni. Úgy tűnt, hogy a belpolitikai érveket legyőzik a nyugati világ oroszellenes stratégiai szempontjai.

Az amerikai állásokat féltő vészkiáltásokat elcsendesítették a megnövekvő palagáz-kitermelés munkahelyteremtő

érveivel, sőt, még azzal a mézesmadzaggal is, hogy mindez fellendítheti az amerikai acélipart, hiszen a palagázfúrásokhoz vas kell, vas és még több vas.

Ehhez képest pár napja befutottak a kiadott koncessziók valódi gazdasági reakcióit jelző elsődleges viszonyszámok. Az elmúlt három hónapban 25 százalékkal ugrott meg az Amerikába irányuló olcsó kínai és koreai acél mennyisége. Acélipari dolgozók ezrei veszíthetik el a munkahelyüket Amerikában. „Obama ígérete – fogalmaz a szakszervezet – lázálommá változhat.”

Putyin pedig közben, gondolom, hangosan kacarászik...

Frei Tamás - metropol.hu

Kapcsolódó anyagok:

- [Globsec: V4-es találkozó Pozsonyban](#)
- [A szakadárak nem akarnak elnökválasztást](#)
- [Ukrajna: szakadárak nélküli kerekasztal-beszélgetés](#)
- [Putyin önellátóvá akarja tenni az orosz hadiipart](#)
- [Sürgetik a Déli Áramlat építésének felgyorsítását](#)
- [Ukrajna helyzetét?l tárgyaltak](#)

Ajánló